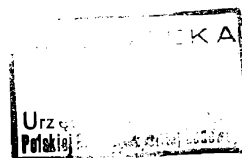

15 września 1925 r.

URZĄD PATENTOWY

A01n, 9/04

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 1956.

Artur Wöber i Friedrich Pichler
(Wiedeń, Austrija).

Kl. 4513.

451 9/04

Sporządzanie organicznego środka przeciw pasorzytom.

Zgłoszono 25 lutego 1922 r.

Udzielono 24 kwietnia 1925 r.

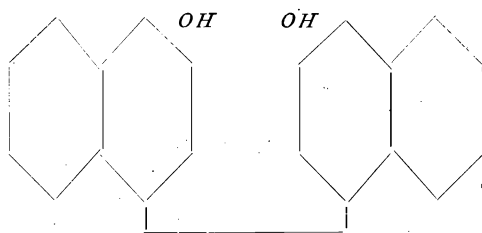
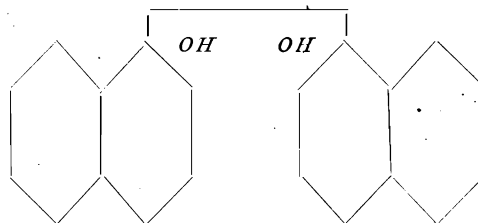
Pierwszeństwo: 26 lutego 1921 r. (Austrija).

Wiadomo z hodowli roślin, iż β — naftol oddziałuje na pewne szkodniki grzybkowate; działanie jego nie jest jednak pewne. Według badań wynalazców okazało się, iż α — naftol pod względem działania nie ustępuje zupełnie naftalowi β , nawet w wielu wypadkach przewyższa go. Podobnie oddziałują również wodorotlenowe związki naftaliny, jak i ich produkty

zastępcze, a dalej jedno i wielooksydwiazki antracenu. Nadzwyczaj czułe są wspomniane powyżej szkodniki na produkty, które otrzymuje się przez połączenie aromatycznych ciał, zawierających wodorotlenki; połączenie to da się uskutecznić przy pomocy różnych środków utleniających. I tak działa np. difenol znacznie lepiej jak kwasy karbolowe.

Niespodziewanie szybkie jest działanie

przy skondensowaniu α — i β — naftolu na α względnie β dinaftolu bez woni.

 α — dinaftol β — dinaftol

Te produkty otrzymywano dotąd np. przez oddziaływanie chlorku żelaza na rozwodniony roztwór naftolu w zimnie ale jako bardzo zły produkt. Jeżeli jednak do gorącego rozwodnionego naftolu dolewać będziemy powoli gorący roztwór chlorku żelaza i gotować tę mieszaninę $\frac{1}{4}$ do $\frac{1}{2}$ godziny, otrzymamy dinaftol jako prawie teoretycznie czysty produkt, co wobec znanego procesu stanowi technicznie nowy wynik.

Podczas gdy np. α — lub β — naftol w roztworze 0, 1% w ciągu jednogodzinnego oddziaływania nie wstrzymuje rozwoju bakterji *Ustilago Maydis*, β — dinaftol zabija zarodki już jako roztwór 0,01%. Gdy użyjemy np. soli sodowej α — lub β — dinaftolu działają one nawet w 0,001% roztworze bardzo silnie, zabijając zarodki. Przewyższają więc w swem działaniu najlepsze środki bakterjobójcze, jak np. aldehyd mrówkowy, sublimat lub inne nieorganiczne lub organiczne preparaty rtęciowe. Niezwykle cenną cechę posiada dynaftolen, względnie jego sole sodowe wskutek tego, iż okazuje on trwałe oddziaływanie także na inne organiczne preparaty. Jeżeli będzie się badać mikroskopijnie np. bakterje przepajane solą sodową β — dinaftolu znajdzie się na poszczególnych bakterjach kryształki β — dinaftolu, co jest wynikiem trwałego oddziaływania dinaftolu.

Podobnie oddziałują produkty zastępcze α i β dinaftolu.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sporządzenie organicznego środka przeciw pasorzytom, znamienne tem, że celem zwiększenia działania otrzymuje się z pochodnych wodorotlenowych benzolu, naftalinu lub antracenu, względnie pochodnych zastępczych powyższych materij za pomocą utleniania połączenia rdzeni do dynaftolenu, dyfenolenu, względnie diantracenu.

2. Sporządzenie środków przeciw pasorzytom według zastrzeżenia 1, znamienne tem, iż dla fabrykacji dynaftolenu gotuje się naftole w stanie rozwodnionym lub w alkalicznym roztworze z solami żelaza celem wywołania połączenia rdzeni.

3. Sporządzenie środków przeciw pasorzytom według zastrzeżenia 1, znamienne tem, iż produkty ostatecznie łączą się z metalami do soli.

4. Sporządzenie środków przeciw pasorzytom według zastrzeżenia 1, znamienne tem, że celem wykorzystania własności odkażających substancje otrzymane sposobem 1, 2 i 3 emulguje się lub rozpuszcza w wodzie.

Artur Wöber.
Friedrich Pichler
Zastępca: I. Myszczyński,
rzecznik patentowy.